

[Ole Bjørn Kraft.]

Medens jeg taler om vort forhold til Tyskland, vil jeg gerne sige det klart, at hvis meddelelserne om dr. Bests ansættelse i et betydningsfuldt regeringsembede er rigtige, særlig da i det embede, som er blevet nævnt, vil det gøre det slettest mulige indtryk i Danmark.

Jeg vil gerne give tilslutning til, hvad udenrigsministeren sagde om beslutningen vedrørende Østtyskland, til hans udtalelser om det økonomiske samarbejde i Norden og i denne forbindelse også udtale håbet om, at de drøftelser, som nu foregår på dette område, må føre til et resultat — hvis ikke det er muligt at få alle staterne med, så dog mellem Sverige og Danmark. Mit parti er, således som den tidligere regering også var, enigt i ønskeligheden af en udvidelse af øst—vest handelen. Blot må der tages økonomiske hensyn ved bedømmelsen af, hvilke varer vi får ind fra Rusland, ligesom det er en ganske selvfølgelig ting, at vi ikke må indvikle os i handelsforhold, der på nogen måde gør os afhængige.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi alle deler håbet om en fredelig udvikling, om nedrustning og om frihed, og at vi aldrig vil opgive dette håb; det er Danmarks politik, som det er sagt fra alle sider, at arbejde for en afspænding og at løfte vor røst, når vi kan, men vi har også en pligt til at vejlede befolkningen om stillingen, således som vi ser den, ikke ved letsindige og overdrevne forhåbninger og forventninger give styrke til uholdbare ønskedrømme, men søge at vejlede det danske folk således, at det er klar over virkeligheden og ikke endnu en gang i det tyvende århundredes historie bliver overrasket, således som vi blev det af udviklingen 30erne igennem.

Det er vor pligt at vejlede befolkningen og at tage sådanne standpunkter, at vi kan leve et virkelighedsbetonet politisk liv i den barske og af mange farer beherskede verden, som nu engang er blevet vor verden.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Under den form, som forhandlingerne her har fået, vil det ikke være muligt at komme ind på alle de problemer, der kunne være grund til at omtale i en udenrigsdebat. Jeg kan helt og fuldt give tilslutning til udenrigs-

ministerens synspunkter med hensyn til det nordiske samarbejde, og jeg opfordrer regeringen til fremdeles ved enhver lejlighed, hvor der er mulighed derfor, at drage det mest mulige ind under et snævert nordisk samarbejde; i givne situationer vil de nordiske lande kunne tage et initiativ i den internationale politik, som kan være af meget stor betydning.

Jeg kan også give tilslutning til det standpunkt, ministeren har taget vedrørende det danske mindretals stilling under den slesvig-holstenske valglov. Det vil i Danmark blive følt som en urimelighed, om Sydslesvigs danske på grund af valglovens særlige 5 pct.s klausul udelukkes fra at blive repræsenteret i landdagen efter et kommende valg. Det vil også stemme dårligt — som det allerede er sagt heroppefra — med tidens almindelige synspunkter vedrørende nationale mindretals anerkendte rettigheder, om et land ved særlige valglovsregler udelukkede et så betydeligt nationalt mindretal fra repræsentation i de folkevalgte lovgivende forsamlinger. Vi vil med den største interesse følge de danske sydslesvigeres arbejde for at søge gennemført deres berettigede demokratiske krav om en parlamentarisk repræsentation i forhold til mindretallets talmæssige styrke, og det vil gøre et godt indtryk i den danske befolkning, om landdagen i Kiel ville vise forståelse for de danske sydslesvigeres velbegrundede krav.

Med hensyn til udenrigsministerens udtalelser iøvrigt vil jeg gerne sige, at det naturligvis står klart for os alle, at nogen stor indflydelse på de vigtige afgørelser i verdenspolitikken har Danmark ikke. Med den stilling, Danmark har valgt i udenrigspolitikken, har vi imidlertid et medansvar for de beslutninger, der træffes, selvom vi kun har meget ringe mulighed for at gøre os gældende, når afgørelserne skal træffes. Indenfor de vestlige demokratier må vi dog holde på, at det er vor ret og vor pligt at sige til, og så langt, som det er os muligt, gøre vor indflydelse gældende, når retningslinierne for vestdemokratiernes udenrigspolitik fastlægges.

Det ærede medlem hr. Alsing Andersen gav udtryk for, at samarbejdet indenfor NATO og Danmarks deltagelse heri havde skabt tryk her i landet. Jeg er ikke altfor